

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institudam ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probantur libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak: 1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.	Felolós szerkesztő: BILKEI FERENC.	Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.
--	--	--

A magyar kivándorlás kérdéséhez.

Fájdalmas érzés fogja el szívünket, ha látjuk, hogy mint hömpölyög a magyarság óriási áradata Amerika felé s mint pusztul a kiszípolozás és kivetkötetés folytán a magyar nemzet fájának gyökere. Most már semmi kétségünk sem lehet aziránt, hogy nemzetünknek egyik legsúlyosabb bajával állunk szemben, de azzal is tisztában lehetünk, hogy az óriási módon elhárapódzott bajnak immár határt alig szabhatunk. Különösen napjainkban, midőn a magyar nemzet tekintélye s fajunk elsőbbsége ellen folytatják a legádázabb küzdelmet, kell, hogy a kivándorlás kérdését mindenki nemzetünk legéletbevágóbb kérdésének tekintse.

Az 1903. évben alkották meg a kivándorlásról szóló törvényt, a gazdátársadalom mozgalmának hatása alatt. Azt hitték, hogy Fiume felé terelve a kivándorlókat, az állam védelmében részesíthetjük őket s megapasztalhatjuk a német hajózási vállalatok magyar kivándorlási forgalmát. S mi lett a következménye? Rögtön a törvény életbeléptetésének első esztendejében a kivándorlás eddig példátlanul álló arányt ért el és míg Fiume felé népünk lefolyásának új zsilipet nyitottunk, a német kikötőkön való kiözönlés is óriásilag felduzzadt.

Megdöbbentő képét mutatja helytelen közgazdasági politikának az a néhány adat, melyet a magyar királyi központi statisztikai hivatalnak teljesen újjászervezett kivándorlási statisztikája havonként közzé tett.

Ezen adatgyűjtés szerint 1905 ben nem ke-

vesebb, mint 148.631 egyén vándorolt ki Magyarországból, még pedig 125.883 Amerikába, 9900 Romániába és 5102 Németországba. Azonban, mint Thirring dr. megjegyzi, az amerikai kivándorlók ezen száma még mindig kicsinek látszik, ha figyelembe vesszük, hogy csak a német kikötőkön át 104.521 magyar honos távozott, Fiumén keresztül legalább 30.000 ember mehetett el, a többi kikötőkre az előző évek tapasztalatai szerint fel kell vennünk 15.000 magyar kivándorlót. A tengeren túlra menő magyar kivándorlás eszerint 1905-ben kerek számban 150.000 lélekre tehető. Ezt a számot különben az Egyesült-Államok bevándorlási statisztikája is hozzávetőlegesen igazolja. Az Egyesült-Államokba ugyanis bevándorolt 1904 július 1-től 1905 június 30-ig összesen 163.703 magyarországi lakó, még pedig:

magyar	45,300
német	25,759
oláh	51,009
horvát	7,161
szerb, bolgár	22,007
rutén	2,340
lengyel	3,208
dalmat, bosnyák	335
olasz	72
cseh, morva	41
zsidó	137
egyéb	6,238
	30
Osszesen	163,697

Csupán száraz adatok ezek, de megértjük belőlük, hogy a kivándorlás immár erősen támadja fajmagyar lakosságunkat is, nagy sebet üt a magyarság testén.

Ezidő szerint a legfontosabb kérdés, hogy mily uton-módon lehetne gátat emelni az évről-évre fokozódó kivándorlásnak s melyek volnának

azok az eszközök, melyek ez országos csapásnak elejét vennék.

Erőszakkal természetesen visszatartani senkit sem lehet. Mert utóvégre az emberi szabadakaratnak törvény gátat nem vethet. De tanuljunk szomszédjainktól, a nyugat-európai kulturállamoktól. Igyekezzünk hasonló intézményeket létesíteni, mint ők létesítettek a kivándorlás csökkentésére. Szükséges a gazdasági viszonyok fejlesztése, továbbá intenzívebb munka létesítése, mely nagyobb képzettséget, de viszont jobb napszámot, egyszersmind több jövedelmet biztosít. Arra kell törekednünk, hogy nemzeti iparunkat mentül jobban fejlesszük; gyárakat, hámorokat, kohókat kell létesíteni, melyek mind-megannyi keresetforrással szolgálhatnának. Vagyis összefoglalóan egyedül a szociális tevékenység, a nemzet együttes cselekvése segíthet a szomorú állapoton. De ahhoz szükséges, hogy népünk szelleme aléltóságából újból föllendüljön, új társadalmi élet induljon meg, mint mikor dermesztő tél után megindul a tavaszi kikelet. Föl kell újból virulni egy jobb jövőnek, reménynek kell átlengeni a közszellemet, szervezkednie kell a vezető társadalomnak. Csak így küzdhetünk azokkal a lelketlen kufárokkal, kik a magyarságban lakozó egységes erőt szétforgácsolni akarják, csak így biztosíthatjuk előrehaladásunkat és fejlődésünket.

De ez még mind nem elég a kivándorlás megállítására.

Ott van még a nemzet munkásságának fejlesztése, vagyis szakítva avult hagyományainkkal, a munka alapjára kell helyezni nemzeti fejlődésünket. Legyen munkás a nemzet minden

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Apró történetek.

Gyermekszobából.

Egy kis fiu sokat hallott Beethovenről beszélni, de nem tudta elképzelni, mi és ki lehet az? Megkérdezi az anyját Beethoven irányában, hát nagy csodálkozással hallja, hogy egy zenekomponista volt.

— Ki az a komponista?

— A ki a zenét csinálja — volt a felelet.

Kis idő múlva beszalad a szobába s nyugodtan olvasó anyját felveri azzal a kiáltással, hogy:

— Mama! itt van Beethoven! nézz csak ki az ablakon!

Az anyja kitekint, s mosolyogva látja, hogy az udvarban egy kintornás „csinálja a zenét” nyoszörgő masináján.

Lőszivűség.

Gazdagságáról híres ember halt meg egy városban, aki végrendeletében összes vagyonát az elmebetegek intézetére hagyta, azzal a kijelentéssel, hogy:

— Azt hagyom a bolondoknak, amit én a bolondjaimtól elvettem.

Az illető ur ugyanis ügyvéd volt, s így bolondjai alatt bizonyára a klienseit értette.

A dirigensbot.

Kevesen tudják azt, hogy mily tragikus fejlemények s körülmények között jutott a dirigáló pálcá mai alakjához. A taktust először tapssal, majd labdobogással jelezték a zenekarnak, később hosszabb bottal verték a padlót. Csak hogy egyszer a karnagy hevében épen a tyukszemére ütött a pálcával, úgy, hogy kinyábnan elájult. Erre aztán — szintén hosszú bottal — a levegőben hadonáztak, csak hogy itt meg a zenekarban ülők fején verte néha a karmester a taktust. Végre kisebbre szabták, úgy, hogy most már nagy orkesztrumokban (színházi) fehér kabáttal ül a karmester a pulpituson, hogy a zenészek jobban lássák az útemező pálcát.

Féltékeny művészek.

Egy ízben Cramer és Dussek zongoravirtuozok egy társas vacsorára voltak meginvitálva, a mely alkalommal Dussek feltűnő későn jött. Meg is kérdezte tőle Cramer késedelmének okát, mire Dussek azt felelte, hogy oly nehéz darabot komponáltam odahaza, melótt még idejöttem volna, hogy még én sem tudtam lejátszani művemnek egy-két passage-ját. A világrt sem akartam azonban úgy eljönni, hogy meg ne tanuljam. Végre beláttam, hogy hiábavaló munka, hát az egész compositiót a tűzbe dobtam, mert nem tudtam volna azt a gondolatot elviselni, hogy te esettel mégis lejátszanád azt.

Enthusiasmus.

A francia forradalom egyik kimagasló alakja Robespierre egy alkalommal lázító beszédet mondott, melyben szidott mindent és lázított minden ellen. Egy pár ifju forradalmár annyira fellelkesült Robespierre beszédén, hogy a beszéd végén kifogták lovaikat a kocsijából, és ők maguk húzták azt a tömeg nagy éjlen ordítása mellett. Robespierre látta ezt, s mivel mindent felhasználó pozíciójának megerősítésére, megállította a kocsit s lázító beszédet mondott azon ifjak ellen, a kik a kocsiját vonták.

„Francia nép! Hát méltó ez egy szabad ember méltóságához a mit ezek művelnek” szónokolt Robespierre.

„Vigyétek a vesztőhelyre őket, a kik az emberi méltóságot a sárba tiporják.”

A szegényeket erre kivégezték ott a hely színen.

Fogadási szvenvedély.

Vieuxtemps meséli emlékirataiban a következőket: Egyszer a Thème partján sétáltam, mikor javszékelést hallottam a folyóból. Oda nézék s egy fuldokló ember végső küzdelmének voltam tanuja; rögtön egy kikötőt csónakba ugortam s kezdék a szerencsétlen fuldokló felé evezni. Egyszerre hatalmas lökést éreztem, s csolnakom a helyett, hogy előre ment volna, minden erőlködésem ellenére hátra kezdett siklani. Hátranézek és sűrű ember csoportot látok a

Mai lapunk 4 oldal.

egyes polgára, a társadalom bármely rétegében keresse is kenyerét. A napszámos, kereskedő, nagyiparos, katona, politikus egyaránt fáradojon és izzadjon a nemzeti háztartásban. Termeljen és dolgozzék, küzdjön és cselekedjék mindannyi. És mentül nagyobb a kifejtett társadalmi akció, mentül nagyobb arányú a kifejtett társadalmi akció, annál több munkáskézre lesz szükség, annál kevesebb munkaerő lesz kénytelen hazáját elhagyni, hogy érvényesüljön.

Még egy pont van, mely a kivándorlás megállítására irányuló társadalmi akciónál különösebb figyelemre méltó. S ez a nemzeti kultúra általánosítása a műveltség áldásainak szétterjesztésében.

Ma már a nemzeti eszme az európai alakulások vezéreszméje. Csak nemzeti alapon álló faj- és népműveltség biztosíthatja egy nemzet békés fejlődését. És áll ez különösen ránk magyarokra, kik magunkra hagyatva küzdünk itt a nemzeti ügyek hydráival. A népiskolákra hárul az a nagy feladat, hogy a magyarság minden egyes tagját a nemzeti műveltség részesévé tegyék, hogy megtanítsák a hazai föld iránti szeretetre, mely szeretet egyedül a hazához való ragaszkodásban nyilvánul.

Különösen a föld népet kell bölvölögtetésünkre a kivándorlás káros következményeiről, mert a föld nepe alkotja a magyar nép gerincét: ha ez elvész, vele pusztul az egész magyar nép.

A népműveltség ezen terjedésében vegyen részt az ifjuság is, a jövő művelt társadalma, vegyen részt elsősorban az Országos Széchenyi Szövetség, mely eddigi működésével is méltán rászolgált az illetékes körök elismerésére.

A nagy társadalmi akcióban számítunk a jelenlegi kormány támogatására, mely nincsen mar biztosítva látszik Wekerle következő szavaiban:

„Kiváló gondot kellend fordítanunk... a kivándorlás ügyére, nemcsak a tekintetben, hogy utját álljuk a hitegetéseknek és a kalandos vagyak felkeltésének, hanem az adminisztráció körén túlterjedőleg oly gazdasági intézkedéseket is kell lenniük, amelyek képesek a kereselforrásokat megnyitni és népiünknek idehaza való megélhetését biztosítani.”

A miniszterelnök e néhány szava elegendő garanciát nyújt, hogy a nagy kormány e téren is meg fog felelni hivatásának.

M. F.

parton, kik nagy kiáltozással kényszerítettek arra, hogy megálljanak, a mit ugyanis meg kellett tenni, mert egy csaklyával tartották vissza a gazemberek a hajómat.

— Egyet három ellen, hogy megmenekül.

— Három fontot teszek rá, hogy belefutad, ilyen épületes beszédek hangzottak el, de a szegénynek a világról sem segítettek volna: s mikor teljesen elmerült, óriási rivalgással a nyert pénzt zsebre vágva, nagy lelkinyugalommal elparologtatt.

Saphir nagyon megkritizálta egyszer az opera csillagát, ugyannyira, hogy az önértében siettett művész nő rögtön kocsiára ült s Saphir lakására hajtattott; de a kritikus nem találta otthon, ezért még dühösebb lett — elösvet egy papírosra ráirta e két epithetont: „irigy bestia” ráillesztette az ajtóra, s távozott.

Másnap, nagy meglepetésére, Saphir állit be hozzá igen udvarias szavakkal:

— Bocssáson meg nagy művész nő, de nem voltam odahaza, s mivel a névjegyet ott hagytam az ajtómon, kötelességemnek tartottam a revanch vizitet! itt vagyok, rendelkezékre bízom.

UJDONSÁGOK.

— **Klotild kir. hercegnasszony 60 éves.**

A boldog emlékkü József kir. herceg özvegye, Klotild kir. hercegnasszony e hó 8-án ülte születésének hatvanadik évfordulóját. A kedves és jóformán teljesen családi körben felelt ünnepély színhelye a kir. hercegi család kedves fészkeben, Alesuthon volt, ahol a kir. hercegi család hosszú éveken keresztül boldog megelégedésben töltötte napjait, ahol gyermekeik születtek és nevelkedtek s ahova egy hosszú, boldog élet annyi szép emléke fűzi őket. A családi ünnepélyre megérkezett Kistapolcsányból József kir. herceg, aki a hosszú utat automobilon tette meg, továbbá Mária Dorottya orleansi hercegné és Erzsébet kir. hercegné. Az ünnepély 9 órakor kezdődött, amikor Pinter Ferenc udvari káplán a kastély kápolnájában háláadó isteni tiszteletet tartott, amelyen megjelent az uradalmi tisztikar, valamint a hívők nagy serege, hogy hő imát rebegjenek a fenséges asszonynak, mindannyiunk anyjának és jövevényének életéért. Az ünnepélynek kedves és megható epilógusa volt a délutáni ünnepség, mikor a fenséges asszony jóvoltából fennálló óvoda apró növendékei a kir. hercegi parkban gyülekeztek az ő legjobb védőanyjuk üdvözlésére, tiszteletére. A kir. hercegnasszony nagy örömmel és benső meghatottsággal vette a kedves, ártatlan gyermekek jókívánalmait, akiknek fohászat bizonyára szívesen fogadja az Eg Úra is, áldást és kegyelmet osztva a bánatos szívű kir. hercegnasszony életére.

— **Személyi hír.** Dr. Prohászka Ottokár megyés püspök tegnap néhány heti üdülésre külföldre utazott.

— **Kereszt megáldás.** Szep tanujelét adta buzgóságának Buván István jómódú gazdaember Váiban, aki a község szélén levő telken 350 kor. értékű szép kivitelű kőkeresztet állíttatott fel. Az ünnepélyes megáldás, amelyet Belezna István esperes plébános végzett, a múlt vasárnap ment végbe az ajtatos hívek óriási számának részvételével.

Ugyancsak vasárnap d. u. Tordason egy szép rózsafüzér-zászlót szentelt be a ker. esperes e mint előzőleg, ez alkalommal is szép beszédet intézett az egybegyűltekhez.

Egyházmegyei hír. Répászky Ferenc agárdi lelkes és Jelinek Antal Mátyi plébános az illetékes egyházióságok belegyezésével javadalmukról egymás javára kölcsönösen lemondottak s a megyéspüspök e cserét jóvalagya mevezetettek kölcsönösen áthelyezte.

— **Nagy jubileumi ünnepély a Margitszigeten.** Budapestről írja tudósítónk: A budapesti központi katolikus legényegyesület tudvalevőleg augusztusban tartja meg fennállásának ötvenedik évfordulóját három napig tartó országos ünnepség keretében. A jubileum egyesület a rendkívül nagy számmal jelentkező vendégeinek szórakoztatásáról is gondoskodik, amelyiben nagyszabású ünnepélyt rendez a Margitszigeten. A szigetet e célra József főherceg augusztus 19-ére átengedte az egyesületnek. A szigeti ünnepélyt este 6 órakor a felső szigeten a tartó előtt több tővárosi és vidéki dalárda dalos hangversenye vezeti be. Ezután ugyanott tűzijáték is lesz. Hogy az ünnepélyen mennél többen vehessenek részt, a szigeti belepöl díjat ez alkalomból nem emelik föl.

— **Templom megáldás.** Nagyszabású és emlékeztető ünnepnapja volt e hó 8-án, a fővárosiakól annyira kedvelt kiránduló és nyaraló helynek, Filicsabának. A község lelkes plébáno-

sának Lattyák Nándornak fáradozása folytán, József kir. herceg bőkezűségéből és a hívek adományából renováltatott az ottani hatalmas méretű plébánia templom. Megyés főpásztorunk maga jött el, hogy a szép műre rátegye a koronát. Ő Méltósága a reggeli vonattal érkezett Filicsabára, a hol a környékbeli papság és intelligencia fogadott, honnan ünnepélyes menettel a plébániára kísérték. Majd processió jött a püspök-ért, ki a templomhoz érve elvégezte a megáldás szertartását. Utána volt a püspöki missa fényes assisentiával. Missa közben Ő Méltósága remek szentbeszédet intézett az egybegyűltekhez. Magyarul és németül beszélt. Utána egy lazarista atya tótul beszélt a hívekhez. Missa után a Szt. Vince nővéreknél a megyéspüspök kiszolgáltatta a bér-málás szentségét. Visszatérve a plébániára a község üdvözölő küldöttségét fogadta. Az egyházi szertartások végeztével diszebél volt, a melyen Kálanger Lajos borosjenői plébános hazafias beszéddel a püspököt éltette. Majd Ő Méltósága megköszönte a plébános fáradozását. Viszont a plébános Lattyák Nándor meghatott hangon fejezte ki Ő Méltóságának, hogy eljött az ünnepségre. D. u. a megyéspüspök Filicsántóra ment át, s este visszatert székelyhelyre.

— **Tanárválasztás.** A felsőbb leányiskola tanterületet holnap nyer kiegészítést, a midőn az iskolaszék három új tanárt választ az új intézet eléré. Eddig a következők pályáztak: Lattyák Viktoria (Székelyföldvár) a mennyiség-tani és természetrajzi szakra; Barna Margit (Ráczalmás) történelem és földrajz; dr. Kritsa Melitta (Nagyseben) és dr. Herczeg Emma (Budapest) mindketten a magyar, német nyelvre.

— **A Szent Imre-kollegium új háza.** A katolikus egyetemi hallgatók internátusa öt évi fennállása alatt oly népszerűsége tett szert, hogy az evől-évre jelentkezők nagy számban nem tudta befogadni. Ezen tanévben 130 egyetemi hallgató nyert benne otthont. A vezetőség erre elhatározta, hogy a modern hygienának és pedagógiának megfelelő nagyszabású palotát építtet és vele akarja megörökíteni az intézet védőjének, Szent Imre hercegnek 300 éves emlékünnepét. Az építendő új intézetre beérkezett pályatervek fölött döntött is már a bíráló bizottság, melynek Fittler Kamill, az iparművészeti iskola igazgatójának elnöksége alatt: Nagy Virgil, Gerster Kálmán, Glattfelder Gyula, Kmetty és Hainiss egyetemi tanárok voltak a tagjai. Az első díjat Aigner Sándor, az örökimádas temploma építője, a másodikat Tóry Emil, a harmadikat Hofhauser Antal nyerte meg. Megvételre ajánlotta a bizottság Gyulay László és Orth pályaterveit. Az új kollegium a Gellérthegy oldalában, a Fehérváru-ton épül s 1907. szeptember havában adják át rendeltetésének.

— **Egy havi közigazgatás a vármegyénél.**

A tegnap delelőtt megtartott vármegyei közigazgatási bizottságon dr. Pajzs Gyula ugyancsak pártfogásába vette a socialdemokraták vezéreit azon alkalomból, hogy a racalmási munkássztrájkj alkalmából benjártak Racalmáson és közbenjárásukra a sztrájkoló munkába álltak. A bizottsági tagok sehogy sem helyeselték a gazdák eljárását, hogy a hatóság elkerülésével a socialdemokrata vezéreket vontak be a dologba, mert ezáltal csak szarvakat adtak nekik. Különösen kikelt a socialdemokraták ellen Kenessey Gyula bizottsági tag, aki hü képét festette a vallást és hazát nem ismerő félrevezetett tömeg handita vezérének működéséről. Ugyanily értelemben szólaltak fel gróf Cziráky Antal, Koller Pál, és Csontos Andor. Dr. Paizs Gyula végül kijelentette, hogy ő nem akarta a socialdemokratákat dicsérni, csupán csak azt akarta konstataálni egyes lapok híreivel szemben, hogy a socialista vezérek közbenjárásukért semmit sem kaptak. Az ülés egyéb tárgyai voltak:

A földművelésügyi miniszter kifogásolja a bizottságnak azon eljárását, hogy az oklevél nélküli gazdatisztek képesítés iránt beadott kérvényét kellő körültekintés nélkül terjesztik fel hozzá.

A belügyminiszter leiratban tudatja, hogy Abán csendőrkirendeltséget állított fel.

P. Schweighard Veremund, a móri kapucinusok házfőnöke felelbe az ellen, hogy a legtöbb adófizető névjegyzékéből kimaradt. A

bizottság kimondotta, hogy P. Schweighardt Veremund a jegyzékbe felveendő.

A pénzügyigazgatóság jelentése szerint a kincstári követelések összege 4.343.000 kor. 14 fill. Ebből befizetett 1.378.649 kor. 67 fill. Hátralék 2.964.866 kor. 47 fill. Házaadományosság 66 esetben engedélyeztetett.

— **A gazdák figyelmébe!** A kereskedelemügyi miniszter rendelete folytán Székesfehérvár sz. kir. város rendőrkapitányi hivatala a mozdonyzikkra által előidézhető tüzesetek meggátolása végett felhívja mindazokat, kiknek a vasutvonalak mellett g. b. földjeik vannak, hogy aratás beálltával a gabnakereszteteket a saját érdekében is a pályatestől 95 méter távolságra, vagyis tüztávlaton kívül állítsák fel, továbbá az esetleges tartóúz terjedésének meggátolása végett a vasut mentén 2—3 biztonsági barázdát húzassanak annál is inkább, mert ha ez irányban valakit mulasztás terhel, az esetleges tűzkár nem fog részére megtéríteni. Azon tulajdonosok pedig, kik terület szűke miatt a 95 méter távolságot betartani nem tudják, takarmányaik azonnali behordásra kötelezettek. Székesfehérvár, 1906. július hó 2-án. R. István s. k., főkapitány.

— **Aratósztrájk.** Zámolyhoz tartozó Borbálya puszta az aratók sztrájkba léptek. Kálmán Vince főszolgabíró ma délután a helyszínére utazott.

— **Meghívó.** A Fejérmegyei Gazdasági Egyesület f. évi július hó 22-én a komló természetének és mesterséges szállításának tanulmányozása céljából gróf Zichy Aladár úr Öngyermelő-sége Őrs pusztájára a földművelési miniszter úr szives támogatásával tanfolyamot rendez, melyre az érdeklődőket meghívni van szerencsénk. A kirándulás programja a következő: A komlótelep megtekintése, Halmi Nándor intéző előadása a komlótermeléséről és Cséser Lajos komlótermelési szaktanár előadása a komló értékesítéséről és szállításáról és ennek kapcsán a mesterséges komlószállítás bemutatása. Az egy napra tervezett kiránduláson résztvenni szándékozók szíveskedjenek Seidel Kálmán intézőnél (Őrs u. p. Sárbo-gárd) jelentkezni, aki kocsiuknak Sárbo-gárd állomásra leendő kiküldése iránt intézkedni fog. Székesfehérvár, 1906. június hó. Bárány Pál, elnök. Dr. Burchard Bélaváry Rezső, ügyv. ig. vál. tag.

618

A. 1906. számhoz.

Hirdetmény.

A magyar vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az 1906. évi június hó 23-án kelt 52.799 számú rendeletével a székelyvári papnevelő intézet épületére egy második emeleti rész felépítését, az egész épület, valamint a templomnak helyreállítását 82.882 kor. 19 fill. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkák kivételének biztosítása céljából az 1906. évi július hó 21-ik napjának 9 órájára a székelyvári államépít. hiv. helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokhoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő b. áratpénz (vagy a b. áratpénznek az állampénztárnál [adóhivatalok, vámhivatalok, sóhivatalok stb.] történt letétlet igazoló pénztári nyugta) csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

(A költségvetés a székelyvári államépítészeti hivatalnál megszerezhető.)

Kelt Székesfehérvár, 1906. július 7.

**Székesfehérvári
m. kir. államépítészeti hivatal.**

— **Eljegyzés.** Gilly Gyula margitszigeti fő-kertész eljegyezte Galambos Rózsikát, öz. Galambos Istvánné b. ájos leányát.

— **Húszvetkezett.** A sulyos húsdírásgaság kényszere alatt megalkult a husfogvasztási szövetkezet, mely jó húst mérsékelt aron fog szolgáltatni. Tévedés kizárása céljából megjegyezzük, hogy az új alakulás nem székesheverarott, hanem a mosonmegyei Hegyeshalomban történt.

— **Köszönetnyilvánítás.** Néhai Karl József elhunyt alkalmából, koszorúmegváltás címén ifj. Singer József 10 koronát jutattot kezeimhez, a jót. nöegylet céljaira. Ez uton mond halás köszönetet R. Istvánné, pénztáros.

— **Körrendelet.** A tűzrendészeti kormányrendelet 34. §-a kötelességemre teszi, hogy a vármegyei tűzrendészetét kiválóan gondozzam és ebből folyólag a vármegye közönségének vagyonbiztonsága felett a tűzveszéllyel szemben is örökjöm, miért is elrendelem a következőket:

Számítalan tapasztalat bizonyította, hogy vesz esetén az első pillanatban kezelet levő kevés vízmennyiséggel is meglehet akadályozni, hogy a tűz nagyobb terjedelmet ne öltsön, míg ellenben ha csak akkor jutunk vízhez, mikor a tűz már teljes kifejlődést nyert, gyakori esetben a későbbi rendelkezésre allo nagy vízmennyiség dacára több káral, egész hazak, sőt utcásorok esnek, megfeszített vedelmi munka dacára a langok martalékává.

A tüzelőhelyek, kemények vagy kúrok körül, valamint a hamu eltakarításánál a legnagyobb óvatosság tartandó szem elott.

Ugy a tűzkarosult, mint annak szomszédai első kötelességüknek ismerjek rogtonosan lehetőleg a tüzoltóparancsokat vagy más a tüzoltási ügyben intézkedésre jogosított közszégi előjárót értesíteni, hogy a tüzoltóság feckendője és vizes kájja azonnal a vesz helyere szálltassék, esetleg kezi erővel; s hogy egyidejűleg a kogatás vegett az egyházi megbízott értesítessék, a tüzoltóság is riasztassék.

A feckendő és egyéb mentéscszközöknek és ezzel egyidejűleg a nélkülözhetetlen vízkeszletnek a vesz helyere valo gyors szállítása levén a sikeres tüzoltásnak legfőbb követelménye, figyelemzetnek tehát a közszégi lakosok, hogy ez irányban az előjáróság vagy tüzoltóság által tett elővigyázati intézkedések miibenkétől előre maguknak biztos értesülést szerezzenek, hogy vesz esetén senki e tekintetben tájékozatlan ne legyen, sőt ez irányban mindenki készséggel segédkezet nyújtson, mert a veszély gondatlanság miatt nem ritkán közössé válik.

Ha a vesz kitéreskor különösen az épületek vagy kazaltómegek irányában nagyobbfokú szél uralkodik, mi miatt a tűz nagyobb terjedelmétől tartani lehet, gondoskodjék a lakosság az intéző férfiak által mihamarább a legközelebbi szomszédában levő tüzoltóságokot távirat vagy lovasküldönc által segítségre felkérni, mely segélyt az illető tüzoltóságok rendszerint díj nélkül szívesen teljesítik.

— **A magyarszabók sztrájkja.** A helybeli magyarszabó segédok tegnap délelőt abbanhagyták a munkát és sztrájkba léptek, miután a mesterek a munkabéremelés és munkaidő leszállítása iránt tett kerelmüket nem teljesítették. A sztrájkot bejelentették a rendőrségre. Sztrájktanáruál a Bruckmüller-féle vendéglőt jelentettek be.

— **Kimutatás.** A székelyvári jótékony nőegylet saját pénztára javára május havában eszközölt gyűjtésről, mely 2006 korona 50 fillért eredményezett:

(Folytatás.) Balogh Lipótné, Balogh Ferencné, Békely Istvánné, Berendorferné, öz. Bardón Józsefné, Balassa Margit, Balassa Mariska, Csérny Hugóné, Császár nővérek, Csapó Julia, Csapó Irma, Csapó Amália, Curjel, Csáder Ferencné, öz. Deutsch Hermanné, Deutsch Vilmosné, Dörömbözi Ferencné, Dancz Istvánné, Dworzsák Teréz, Deutsch Adolfné, Déri Jenőné, Dési Györgyné, Deutsch Simonné, Erdős Józsefné, Elek Józsefné, Erdős Józsefné, öz. Eitz Jánosné, Endersz Jánosné, Eisenbath Annuska, dr. Frisch Adolfné, Fodoriné, Fischer Anna, Füzü Mártonné, Fröschl József, Fister Józsefné, Fábán Istvánné, Fabró Adolf, Falvai Istvánné, Fodor Jánosné, Fruitt Ida, Friedmann Bernátné, Freud Henrikné,

Franklné, Fodor Gyuláné, Ferstner Józsefné, öz. Fischer Ignácné, Falvai Ferenc, öz. Fürstné, Fazekas Lajos, dr. Fürst A., Fusch Endre, Fischer Vilmosné, Gabovitsné, Gébert Józsefné, Galambos Károlyné, Grósz Aladárné, Gaál M. Pálné, Gebhardt Béláné, Greiner Sománé, Görci Ottóné, Goldschmid Izidor Galbavy János, Grócz Kálmáné, Gancs Pálné, Heller Edéné, öz. Horváth Ignácné, Heszky Imréné, H. W., Halmosy Mihály, Horváthné, Hajduskáné, Herendy Vilmosné, Hauszher Irén, Hindelang nővérek, Horváth Mihályné, Havas Gézané, öz. Hara Miklósné, Havranek Ignác, Haidzsain Emilné, Herceg, Hirschhorn Sándorné, Havas Gáborné, Horváth Gyuláné, Halla Jánosné, Hertelendy Béláné, Hejj Józsefné, Héjj Ferencné, Jámor Istvánné, Jámor Zsigmondné, Juhászné, Jurkovits Sándorné, Imre Lajosné, Karsányi Pálné, Kálmán Lászlóné, Kuncze Gézané, Knittelhofer Józsefné, Klein Mór, Kocsis Jánosné, Kováts Jánosné, Knittelhoffer Jánosné, Kárnik Linka, ifj. Kuti Fülöpné, Krausz Ede, Knittelhoffer, Krachler József, Kolb Ferencné, Kerbler Mátýás, Köszler Károlyné, Komáromi Farkas, Kersztes Ignácné, Kolb Ferencné, Kováts József, Kiss Mihályné, Kümmel, Koronafi, Káldor Jenőné, Kubik Lőrinc, Kecskés Elekné, Kusovits Gyözné, Kostyelik Józsefné, Kostyelik Mihály, Kramer Gyözné, Kovácsné, Kovács Ferenc, Keressey Zsigmondné, Knazovitzky Béláné, Kováts Mari, Köhlerné, Krausz Adolf, Kollmann Istvánné, Kováts Sándor, Kirnerné, öz. Király Jánosné, Lukács Antalné, Leopold Adolf, Leri Ferencné, Laufnauer Józsefné, öz. Löwinger Mórné, Liszt Ferenc, öz. Lechner Borina, Lipsey Lajosné, Leindörfer Jaquesné, Moharos Sándorné, Mirkva Jánosné, Merson Simonné, Meister Adolfné, Molnar Jánosné, Müller Anna, Major József, id. Máté Ferencné, Mátrainé, Máté Mihály, Megyimóricz Borina, Marschall, öz. Majorosné, Mundi Ferencné, öz. Mentler Zsigáné, Mohai Ferencné, öz. Maron Istvánné, Noifer Jánosné, Nyáry Gáborné, Németh Józsefné, Neumanné, Nagy Ignác, Németh Józsefné, Nagy Gézané, Nemsitz Mór, Nyéki Jenő, Németh Vincéné, N. N., N. N., Obermayer, Osváth Albertné, Pehacker Jánosné, Péntes Józsefné, Pingl Ferencné, Pángl Istvánné, Polony Sándorné, Póras Vilmosné, Peck Jánosné, Pinterné, öz. Póos Károlyné, Pollák Béla, Peck Józsefné, Pfinn Istvánné, Pellet Gáborné, Pertz Imre, Perlaky Istvánné, Riessné, Raimis Ferencné, öz. Reiznauerne, Rötting Cecil, R. D., Ravasz nővérek, Rotter J., Röhlich Ignácné, Röhlich Ferencné, Dr. Rétiné, Roth Sándorné, Richter József, Singer Ignácné, Steger Ferencné, Steiner Lajos, Schön Simon, Steger Mártonné, Szeib Istvánné, Schönbergerné, Szabó Ferencné, Streda Antalné, Szűcs Istvánné, Szabó Andrásné, öz. Szauer Józsefné, Szigli Józsefné, Schier Gyuláné, öz. Szeimler Imréné, Szabó Béla, Schier Valika, öz. Saly Antalné, Székely Manóné, Szöllössy Ferencné Schwarz nővérek, Simon Lajosné, Szökéné, Salamon Károly, Szűts Arturné, Szalai Istvánné, Szalai Péterné, Szalay Irénke, öz. Szabó Ferencné, Siky Károlyné, Sziber Sándorné, Szabó helyi Nina, Szabó Józsefné, Székely István, Söveggyártó Jánosné, öz. Szammer Kálmáné, öz. Szammer Imréné, Szammer Róza, Simon Farkas, Sörcz József, Singer Edéné, Slemann, Szabó Istvánné, Schön Ignácné, Sacher Pálné, Schubert Emilné, Schmelczér Jakóné, Steininger Lajosné, S'eininger Lajosné, Szakolczay Lajosné, Schreindorfer Ferenc, Szép Károly, Szabó György, Szigethy testvérek, Tehel József, Tangel Vidoné, Tomán Imréné, Tolnay Vilma, Thom Ferencné, Tóth József, öz. Takáts Ferencné, Ullmann Imréné, Ungvári Mihály, Vincz Andrásné, öz. Váni Istvánné, Varga István, Vinczay Imréné, Varga István, Weisz B. A., Weisz Adolf, Wolner Sándorné, Weisz Rudolf, Weisz Adolfné, Weiland Ignácné, Wankáné, 1—1 kor. (Folyt. köv.)

— **Sorozás a mori járásban.** A múlt évre szóló fősorozásokat a mori járás illetőleg f. hó 5., 6. és 7. napjain tartották meg Mórott. A sorozás eredménye a következő: Volt összesen 849 állításköteles. Ezek közül távol maradt (jórészt Amerikába vándorolt ki) az I. korosztályból 99, a II. korosztályból 95 és a III. korosztályból 65, összesen 259 állításköteles. Besoroztak 170 ujoncot. Ezek között 76 mint fölös számú, 3 mint kevésbé alkalmas és 5 mint családientartó kerü

a póttartalékba. A contingens kitünő volt mert már 1. korosztály feztelte az ujoncjutalékokat. Csákvárról bevált 67, Fehérvárcsurgóról 13, Magyaralmásról 5, Csókaokról 3, Gántról 4, Véteskozmáról 3, Mórról 61, Puzstavárról 15, Bodajkról 14, Sőrédről 2, Nagyvelegről 4, Csákerényről 15, Isztimérről 3, Guttamásból 3, Balinka, Bakonykúti és Bakonysárkány községek mindegyikéből 1—1. — Az ujoncok augusztus 1-én vonulnak be.

Egy kis gyermek halála. Rövid két hét leforgása alatt immár a második eset, hogy ártatlan apróságok marólagos mérgezés folytán végzik életüket. Borsos József dv. munkás, selyem utcai lakos borméréssel is foglalkozik és így gyakran, megtörténik, hogy a vendégek után a poharakban bor marad. Egy ilyen boros pohárnak vélte Boross két éves kis fiacskája azt a poharat, amelyben maróitug volt és amelyből ivott. A kis gyermek a szenvedett belső sérülések következtében meghalt.

Névváltoztatás. Weisz Oszkár fehérvárcsurgói illetőségű budapesti lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „Vas”-ra változtatta.

Betörők a Sóstón. Ezideig ismeretlen betörők jártak a Tornaclub sóstói versenypályáján épült öltözőkűd helyiségben. A tettesek penterken vagy szombaton este törtek fel a kis deszkabödét, amelyből mintegy 72 korona értékű sport ruhát vittek el. A betörők a lopott ruhaneműeknek javát kiválogatták, a selejtesebbet pedig egy közeli bokor alá dobták. Ugyanitt megtalálták azt a két baltát is, amellyel a betörők a bodé egyik oldaldeszkáját kilesztették. A betörés gyanúja koborcigányokra irányult. A nyomozás megindult, de ezideig eredménytelenül.

Állategészségügy. Sárkeresztesztes községben a sertésvesz járványszerűleg fellépett. A hatóságok részéről a szükséges óvintézkedések megtették. — Bakonykúti és Guttamási községekben a sertésorbánc megszűnt.

Vásári zsebtolvajlás. Fűrész Józsefné szül. Zsebrai Erzsébet várpalotai lakos, uradalmi család f. hó 2-án egy tehenet hajtott fel a bodajki országos vásárra. A drága jószág 256 koronaért kelt el s Fűrészné a kapott 100 és 20 koronás bankjegyeket zsebkendőjébe bekötve jó mélyen a felsőszoknya zsebébe rejtette, azután apróbb bevásárlásokra indult. De mekkora volt ijedelmé, mikor fizetésre kerülvén a sor, zsebtét üresen találta. A pénz zsebkendőstől eltűnt. Valamelyik szemfüles vásári tolvaj kieskamotálta a zsekből. A szegény asszony sirva és kezeit tördelve futott a vásáron cirkáló csendőr járórhöz, mire azonnal megindult a nyomozás, de sajnos, eddig minden eredmény nélkül. Képzeltető a fogadás, melyben a szerencsétlen asszonyt otthon a szerető férj részesítette.

Tűz Abán. A napokban tűz volt Abán, ahol Ober György földművesgazda udvarán egy sertésöl gyuladt ki, amely a benne levő hízóval együtt a lángok martalékává lett. Előgett ezenkívül nagyobb mennyiségű ruhanemű és gazdasági eszköz. A tűz akként keletkezett, hogy a károsult felesége tüzes hamut öntött a sertésöl mellé, amittől annak deszkázata tüzet fogott. A kár körülbelül 380 korona, melynek egy része azonban a biztosítás révén megtértül.

Jégszekrények nagy választékban kaphatók Márkus Simon özv. és fia cégnél. Jókai-utca 16.

Iskolai értesítők.

I.

A munka nagy időszaka után elkövetkezett a pihenés. A dolgozók sereg a meggűjtés fáradsalma után élvezi a gyümölcsözödéssel.

Csak öröm leltheti el lelkünket, mikor az elmúlt esztendő történetére visszatekintünk, a mikor nemzetünk vtrágát, ifjúságunkat lélekben, testben gyarapodva, erősödvé, a jövőndő nagy küzdelmeire edzve látjuk s édes remény tölti el szívünket, hogy gyümölcse is lesz annak a fának, a melynek üde egészséges virágai vannak.

Nagynevű, dicsőséggel s fényes történelmi múlttal ékeskedő intézetünk, a cisztercita Rend

főgimnáziuma vezet természetesen az idén is. A régi dicsőség, a kultúra becses alapjain építette tovább a nemzet hajlékát s nevelte becsüvággyal, s a lelkiismeret megnyugtató szavával a rábizott ifjúságot.

Vegyük először a lelkek világát. „Kiszámíthatlanok a Mária-kongregáció lelki eredményei, sőt jelentőseknek mondhatjuk tanulmányi tekintetben is” — mondja az Eresítő. — „Negyedik éve fejlődnek már intézetünkben ezen szent intézmény kegyelmi eszközeinek komoly felhasználásával az erkölcs és vallás tisztá erényei. A lelki eredményt egyedül a jó Isten látja, de határozottan és örömmel szemléli a tanári kar is a kongregációnak üdvös eredményét és pedig az ifjúság érvárlétének, lelkiéletének nemesedezésében, listulásában. A szülők versenyeznek, hogy gyermekeik ezen magasatos gyülekezetnek tagjai lehessenek, az ifjak pedig a legkomolyabb igyekezettel törekszenek, hogy ebbe bejuthassanak.

Ez a kongregáció négy esztendő alatt magja lett az egész intézet lelki életnek. Ki tagadhatná, hogy Szűz Mária katonáinak, a jó és nemes eszmék esküdt lovagjainak példája a többi ifjura is a legszebb és legtanulmányosabb példaként szolgál. Az intézet régi szellemével egybeforrta a vallásosság ápolásának magasatos hivatása s ez a szent intézmény, az ifjú lelkek lilomos hajtása csak erősebb és rokonszenvesebb teszi e magasatos irányt a magyar haza javára és örömére.

A kongregáció kebelébe való felvételt ténye ez idén is nagybodor, lélekemelő ünneppé kereteiben történ, a melyben dr. Városy Gyula érsek is jelen volt s a melynek kimagasio részletét képezte dr. Mihályi Akosnak, a cisztercita Rend e kiváló tagjának remek beszéde.

Az ifjak körében osztályonként virágzik a Rózsafüzér-társulat, a melynek az intézetben való megalapítása a most már siri nyugalomra tért Kalocsay Alánknak, az érzelmes szívű költőnek munkája. Az ifjúság az év folyamán ötször járult a töredelem szentségéhez.

A tanulmányokban való előmenetel — a mint az intézet igazgatósága is örömmel jegyzi meg — általában kielégítő volt s csak két osztályban kellett gyenge eredményt konstatalni. Az egész év a munka esztendeje volt, a melyet nem zavart meg semmiféle külső beavatkozás, sőt a rendes szüneteken kívül is csak egy alkalmmal — a fűspáni beiktatáson — vett részt az ifjúság testületileg. A tanulók egészségi állapota hasonlóan kedvező volt s egy halálesetet kivéve a többi betegség kedvező lefolyású volt.

Örömmel látjuk a tanári kar meleg érdeklődését az ifjúság minden cselekedete iránt, hogy a tanárok nem csupán tanítanak, hanem nevelnek is. Ez okból gyakran megfordulnak a gyermekek szállításán, figyelemmel kísérik az ifjúságot az iskolán kívül is, hogy szeretetük és jóakarattuk egyesülve a szülők s nevelők buzgalomával, az ifjak előnyös testi és lelki fejlődésében nyerje el a legszebb jutalmát. Magasatos példáját láttuk e ténynek Károly Ignácnak, az intézet kitünő pedagógus tanáranak ama tényében, hogy mintegy felaldozva önmagát, minden kényelmét, idejét, éveken keresztül vezette az ifjak nevelésére hivatott Szent-Imre-Konvikust. Az örökre lekötelezett szülők halája s a Mindenható bőséges áldása legyen legszebb jutalma önzetlen fáradozásainak. Mikor távozása alkalmával ezen érzelmeinknek kifejezést adunk, csak kötelességet teljesítünk — egyben pedig reményünket fejezzük ki, hogy megyéspüspökünk bölcseségének sikerülni fog a kitünő pedagógus helyét olyan férfival betölteni, a ki az intézet szellemét az előbbi uton az Isten és haza javára megőrizni, illetőleg fejleszteni fogja.

A kiváló intézet mint ezideig, ugy az idén sem szűkölködött nagylelkűadományozók jövedésében. Sokan felkeresték az intézetet kisebb-nagyobb adományaikkal. Sőt Madaras Lipótné, néhai Madaras Lipót kir. táblabíró özvegye két-két ezer koronás alapítványt tett a maga és férje emlékére. Az ösztöndíjasok és jutalmazottak ösztöndíjakban, jutalmakban, könyvekben, tandíj elengedésben stb. összesen 13223 kor. 15 fillért élveztek. A mely összeg meg is fényes bizonyítéka az intézet kiválósgának, hogy annyi jöteköny lelket tudott a magacéljainak, hogy annyi segítőársul szerezni meggyegyezzük, hogy csupán Vajda Ödön zirczi apát 1450 kor. tandíjelenge-

désben részesítette az intézet 53 arra érdemes növendékét. Nagy örömmel és vigasztalással látjuk, hogy a könyvjutalmazásoknál a keresztény szellemű ifjúsági irodalom kiváló figyelemben részesül a tanári kar részéről. Ezzel az eljárással hármias célt érünk el: igazán nemes irányban nevelő könyveket adunk az ifjúság kezébe: a katolikus családok figyelmét felhívjuk a keresztény ifjúsági irodalomnak sok helyen még teljesen ismeretlen termékeire és pártoljuk, támogatjuk ezt az irodalmat.

A segélyző egyesület Vass Krizosztón tanár buzgóságát dicséri, 137 tanuló 3456 kor. értékű könyvet használt az egyesület könyvtárából, ruhaneműekben és pénzsegélyben 837 kor. összegig részesült 41 tanuló. Az egyesület jelenlegi vagyona 22702 kor. 19 fillérre rug.

Az önképzőkör ezidén is Vargha Damján dr. az intézet megbecsülhetetlen szorgalmu és buzgalmu tanáranak vezetése alatt állott. Ő vezette a Mária-kongregáció ifjait is, a mi az önzetlen nagy buzgóságának és tevékenységének ékesen szóló bizonyítéka. Az önképzőkör egész működésén vörös fonálként vonul végig az öntudatos hazaifias és vallásos szellem, a melyben a kiváló vezetőnek nagy segítségére voltak az intézet többi tanárai is.

Az ünnepélyek közül különösen kiemelendők tartjuk azt az emléktábla leleplezést, a mely Virág Benedeknek és Anyos Pálnak az intézet egykori két nagynevű tanárjának emléket örökítette meg. Országra szóló ünnep volt ez s büszkesége nemcsak a kiváló intézetnek, hanem városunknak is. A két kiváló költőre emlékeztető tábla a nagy Vörösmarty emléktáblája mellé sorakozik s tiszteleire gerjeszti nemcsak városunk lakóit, hanem az idegent is, a ki a nagy ösökben a nemzet múltját s jövendőjének alapozót tiszteli meg. Dr. Czapáry László kitünő felolvasását, a melyet az ünnepélynek a Szent István-teremben lefolyt részében tartott s Zalai Mihály lelkes szónoklatát, a melyet a leleplezés alkalmával mondott, az Értésítő egész terjedelmében közli.

A másik ünnep március 15-kén zajlott le s a nemzet ünnep keretében „Zrínyi a költő” című színmű előadása oly feltűnő keltett, a melyre az intézet méltán a legnagyobb büszkeséggel tekinthet vissza.

Volt az intézetnek összesen 368 osztályvizsgálatot tett tanítványa. Ezek közül rom. kath. volt 314, ág. hitv. 10 ev. ref. 23, izr. 21. Ezek közül két vagy több tárgyból 42 tanuló nyert elégtelen osztályzatot, a kiknek 90 százaléka is az alsó osztályokra esik.

Jeles eredménnyel végeztek: I oszt. Babay László, Csitári Tibor, Haader Sándor; II. o.: Kletz Gyula, Koronczy Emil, Kováts Pál, Kravjar József, Mészáros Gyula, Stohl István, Szalay István; III. o.: Lauschmann László, Szabó István, Székely Gábor, Szlávik Géza; IV. o.: Cséry István, Noficer József; V. o.: Izinger Nándor; VI. o.: Makay Pál; VII. o.: Müller Kálmán; VIII. o.: Csima Jenő, Kicska Sándor. Jelesen érettek: Csima Jenő, Kenessey Gyula, Kicska Sándor, Prohazka Udo.

Csak **SICULIA** névvel ellátott üvegek valódiak.

A Málnási „SICULIA” forrásvíz

a sós savanyúvízek királya.

Sziklarétegen átfurt artézi forrás.

A gyomorégést rögtön megszünteti. Páratlan étvágygerjesztő. Azonnal ható külsőlegesség a feje, tüdő, torok, gyomor, vese, hólyaghurutos bántalmak ellen. Könyvi, Kúly, Tauszk, Riegler tanár urak szakvéleményei

a málnási „SICULIA”-forrást

a kontinens legdusabb természetes alkalikus, sós savanyúvízének minősítik.

Magyarországi főraktár:

BRAZAY KALMAN, BUDAPEST, József-körut 37.

Kapható minden gyógyszerárban, drogeria és fűszerkereskedésben.

3358. 30—29.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.